

Jodi Ellen Malpas

Mărturisirea

Traducere din engleză de
Oana Dușmănescu

Editori:
Silviu Dragomir
Vasile Dem. Zamfirescu

Director editorial:
Magdalena Mărculescu

Redactare:
Domnica Drumea

Design coperta: Faber Studio
Foto coperta: Guliver/Getty Images/ © Henrik Sorensen

Director producție:
Cristian Claudiu Coban

DTP:
Mirela Voicu

Corectură:
Cristina Nită
Oana Apostolescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
MALPAS, JODI ELLEN
Mărturisirea / Jodie Ellen Malpas ; trad. din engleză de
Oana Dușmănescu. - București : Editura Trei, 2019
ISBN 978-606-40-0645-5

I. Dușmănescu, Oana (trad.)

821.111

Titlul original: *This Man Confessed*
Autor: Jodi Ellen Malpas

Copyright © 2013 by Jodi Ellen Malpas

Copyright © Editura Trei, 2019
pentru prezenta ediție

O.P. 16, Ghîșeul 1, C.P. 0490, București
Tel.: +4 021 300 60 90 ; Fax: +4 0372 25 20 20
E-mail: comenzi@edituratrei.ro

www.edituratrei.ro

Capitolul 1

Sunt cu nervii la pământ. Nu știu de ce, știu că fac ceea ce trebuie să fac, dar, naiba să mă ia, am niște emoții cât casa. Sunt singură, primele clipe de liniște și de reflecție ale zilei până acum și, probabil, ultimele. Am așteptat această mică frântură de timp, am implorat-o să vină în tot haosul din jurul meu. Am nevoie de acest moment, doar eu cu mine însămi, ca să conștientizez saltul acesta imens pe care-l fac, ca să-ncerc să-mi revin. Știu că aceste clipe vor fi, probabil, prețioase de-acum înainte.

E ziua nunții mele.

E ziua în care jur că voi aparține acestui bărbat pentru tot restul vieții mele, deși nu am nevoie de o hârtie sau de o bucată de metal pe deget ca să fac asta. Dar el are nevoie. De aceea, la numai două săptămâni după ce a căzut în genunchi pe terasa de la clădirea *Lusso*, mă mărit cu acest bărbat. Iar acum stau, îmbrăcată în halat, pe un șezlong, într-unul dintre apartamentele private de la Conac — apartamentul în care Jesse m-a încolțit cu mai multe săptămâni în urmă — încercând să mă adun.

Mă mărit la Conac.

Cea mai importantă zi a vieții mele se desfășoară în refugiu sexului de lux al Stăpânului meu. Emoțiile nu vin din faptul că voi fi mireasă. Părinții, fratele meu și alte rude mișună cu toții în acest așa-zis refugiu de la țară al lui Jesse. Cu toții se tot plimbă în jurul reședinței și se miră de atâtă splendoare opulentă. De-asta am pus un lacăt de cinci kilograme pe ușile duble ale camerei comune. L-am verificat de un milion de ori și am răsverificat dacă toate crucile de lemn de pe perete și toate ramele aurii suspendate au fost luate din apartamentele private. De asemenea, am perpelit tot personalul de la Conac, în mod repetat. Biata armată de angajați a lui Jesse mi-a suportat agitația permanentă și avertismentele că membrii familiei mele sunt total neștiitori. Toți îmi fac pe plac, dându-și pur și simplu ochii peste cap și bătându-mă liniștitor pe umăr sau privindu-mă cu milă, dar asta nu mă face să mă simt mai bine. Nu-mi fac atât griji pentru bărbații din familia mea, se vor propti cu toții la bar și se vor mișca de-acolo doar rugăți, dar cu mama și cu mătușa mea e o cu totul altă poveste. Mama, cu pasiunea ei pentru toate obiectele de lux, se învârte peste tot, asumându-și dintr-odată rolul de ghid turistic, obsedată să demonstreze cât de splendidă e moșia de la țară a lui Jesse. Mi-aș dori să înceteze. Mi-aș dori să i se alăture tatei la bar. Mi-aș dori să-o pot lipi cu fundul de un taburet și să-o alimentez zi și noapte cu *Most Marvellous*, cocktailul-minune al lui Mario. E un stres în plus de care chiar nu am nevoie în ziua nunții mele, dar când sărbătoritul zilei, aşa enervant și nevrotic cum e el, m-a abordat cu forță lui caldă și convingătoare și m-a întins pe toată terasa, am fost de acord — fără să fie nevoie de futaiul de băgat mințile în cap.

Știu că el a avut grija de toate. Conacul arată exact ca o stațiune exclusivistă, dar eu știu ce se află la etajul următor, și toate acele paturi dansează în acest moment pe tavanul de deasupra mea, de parcă s-ar simți singure. Probabil chiar sunt. Conacul a fost închis pentru membrii săi timp de două zile ca să putem face pregătirile, iar chestia asta îl costă pe Jesse o mică avere, pentru că a fost nevoie să restituie taxele plătitorilor. Probabil că acum am devenit la fel de nepopulară în rândul bărbaților membri ai clubului cum eram deja în rândul femeilor. Cred

că mă urăsc cu toții — femeile pentru că li l-am suflat de sub nas pe Stăpânul lor și bărbații pentru că le-am tăiat accesul la aventurile lor sexuale favorite.

Ridic privirea spre tavan și-mi rotesc umerii încercând să înlătur un pic din tensiunea asta crescândă. Nu funcționează. Sunt prea emoționată. Mă ridic de peșezlong, mă duc la oglindă și mă privesc. În ciuda agitației mele, arăt proaspătă, radieze, iar machiajul meu e lejer și natural. Phillipine a făcut o treabă incredibilă, aplicându-mi luciu pe capetele șuvițelor de păr, în vreme ce buclele lungi și grele mi se revarsă libere, prinse într-o parte cu un pieptăn complicat de păr cu pietre prețioase. Lui Jesse îi place la nebunie când am părul despletit.

De asemenea, îi place la nebunie când port dantelă.

Mă răsucesc spre ușa de care e agățată rochia mea și privesc îndelung dantela bogată — o tonă de dantelă, cu mici explozii de perle cusute încă și colo. Zâmbesc. Lui o să-i iau piuitul. Rochia astă simplă, cu bretele delicate pe umeri, cu spate decoltat și cu talie strânsă o să-l facă praf pe Stăpânul meu.

Eleganță rafinată.

Dantela ivorie mi se revarsă peste fund, îmi îmbrățișează coapsele și se revarsă pe podea, câte un metru în fiecare direcție. Multă, multă dantelă. Zoe de la Harrods a punctat la fix cu rochia astă. M-a îmbrăcat perfect din cap până-n picioare, până la pantofii simpli, ivorii, cu toc înalt. Nimic pretențios, doar o pereche de stiletto Christian Louboutin.

Îmi iau telefonul de pe noptieră. E miezul zilei. Trebuie să mă pregătesc. Peste doar un ceas, îl voi întâlni pe Jesse în salonul de vară și-mi voi rosti jurăminte, îmi voi oficializa promisiunea față de el. Stomacul meu face un salt rapid de 360 de grade... din nou.

Îmi scot halatul și îmi pun chiloții înainte de a lua corsetul ivoriu de dantelă, fără bretele, trăgându-mi-l peste abdomen și aranjându-mi sănii mici în cupe. Ascunde la limită vânătaia perfect rotundă de pe sân. Semnul meu.

Cineva bate ușurel la ușă. Momentul meu de liniște și reflecție s-a isprăvit.

— Da? strig, punându-mi halatul peste lenjerie și străbătând tot apartamentul.

— Ava, draga mea, ești îmbrăcată?

E mama. Deschid ușa.

— Sunt îmbrăcată și am nevoie să mă ajută.

Intră zorit, închizând ușa în urma ei. Arată senzațional, departe de imaginea tradițională a soacrei mici, a cărei tinută e compusă de obicei din rochie, sacou assortat și pălărie. A preferat să-și îmbrace silueta îngrijită într-o rochie de satin de culoarea perlei. În părul scurt și ondulat are prinșă o agrafă cu perle și o pană.

— Îmi pare rău, draga mea. Îi arătam mătușii Angela saloanele de înfrumusețare. Cred c-o să-l întreb pe Jesse dacă poate deveni și ea membră. A fost foarte impresionată. Trebuie să fiu membru ca să ai acces la spa și la sala de sport sau astea sunt doar pentru oaspeți?

Mă crisperz imediat.

— Doar pentru oaspeți, mamă.

— Ah, în fine, sunt sigură că va face o excepție pentru membrii familiei. Bunicii tăi s-ar fi crezut la Palatul Buckingham, Dumnezeu să-i odihnească.

Îmi aranjează părul, iar eu îi dau la o parte mâinile agitate.

— Îți-ai pus deja lenjeria pe tine?

Își trece ochii de culoarea ciocolatei peste trupul meu, de sus până jos.

— Aproape a venit momentul.

Îmi scot din nou halatul și-l pun pe pat.

— Da, trebuie să-mi închizi corsetul.

Mă-ntorc cu spatele la ea și-mi dau părul la o parte. Jesse m-a masat cu cremă pe spate în ultimele două săptămâni și astă a șters vânătăile rămase de pe urma bătăii. Urmele fizice au dispărut, dar ziua aceea îmi va rămâne întipărită în minte pentru totdeauna.

— Ah, bine.

Începe să-mi închidă toate copcile.

— Ava, trebuie să vezi cum arată salonul de vară. E absolut minunat. Ești norocoasă că te măriți într-un loc atât de frumos. Femeile își reipotează casele ca să-și permită un loc ca asta.

Mă bucur că nu-mi vede mutra, pentru că e una dureros de stânjenită.
— Știu.

Am văzut cameră și chiar arată senzațional — Tessa, organizatoarea de nuntă, s-a asigurat că așa va fi, dar fiecare părțicică a Conacului emană oricum splendoare, cu nuntă sau fără. Eu nu prea m-am ocupat de pregătirile propriei mele nunți. Jesse mi-a prezentat-o pe Tessa a doua zi după ce am acceptat să mă mărit cu el, un mic indiciu că bărbatul meu cel solicitant o contactase deja pentru a ne organiza nunta — nunta despre care trebuia să discutăm și asupra căreia să cădem de acord împreună, ca niște adulți. Și, cât de convenabil, Conacul are și licență pentru căsătorii civile.

Nici măcar nu l-am întrebat cum a obținut-o. Tot ce am făcut pentru nunta mea a fost s-o vizitez pe Zoe ca să-mi găsesc rochie. N-am avut deloc stresul organizării, ci doar stresul legat de locul de desfășurare a evenimentului.

— Iată.

Mama mă răsucește și-mi dă părul la loc peste umăr. Mă privește cu atenție și știu ce va urma.

— Draga mea, pot să-ți ofer niște sfaturi ca de la mamă la fică?

— Nu, răspund repede, cu un zâmbet scurt.

Îmi zâmbește și ea și mă pune să iau loc pe marginea patului.

— Când devii soție, devii miezul soțului tău, zâmbește ea cu emoție. Lasă-l să credă că el e șeful, lasă-l să credă că nu poți trăi fără el, dar nu-l lăsa niciodată să-ți răpească independența sau identitatea, draga mea. Bărbații ăștia au nevoie să le mângâi egoul.

Chicotește.

— Au senzația că ei poartă pantalonii, iar tu trebuie să-i lași să credă asta.

Clatin ușor din cap.

— Mamă, nu e nevoie.

— Ba da, este, insistă ea, bărbații sunt niște creaturi complicate.

Mă strâmb. Nu are nici cea mai vagă idee ce creatură complicată am eu.

— Știu.

— Și deși se dau puternici și virili, sunt mai slabii ca noi!

Îmi aproape chipul îmbujorat de al ei.

— Ava, știu că Jesse te iubește și-i admir sinceritatea sentimentelor pe care le are pentru tine, dar ține minte cine ești. Nu-l lăsa niciodată să te schimbe, draga mea.

— N-o să mă schimbe, mamă.

Nu-mi prea convine această discuție, deși era clar că mă voi lovi de ea. Părinții mei au stat cu noi două zile după ce Jesse m-a cerut de soție și au revenit la Londra de miercuri, aşa că știu exact cum se poartă Jesse cu mine, mai puțin numărătorile inverse și diversele feluri de futut. Au fost martori la sufocare, la atingerile neîncetate, la dovezile de afecțiune, iar criticile lor tăcute n-au trecut neobservate. Nu de către mine, în orice caz. Jesse habar nu are. Nu, pur și simplu nu-i pasă, iar eu n-o să-l opresc. Tânjesc după acele atingeri permanente la fel de mult ca el.

Mama îmi zâmbește.

— Vrea să aibă grija de tine și e cât se poate de clar că te consideră foarte prețioasă. Tatăl tău și cu mine suntem foarte fericiți că ți-ai găsit un bărbat care te adoră și care va trece și prin foc pentru tine.

— Și eu îl ador, spun încet.

Sinceritatea din vorbele mamei mă emoționează, făcându-mi glasul să tremure puțin.

— Te rog, nu mă face să plâng. O să-mi stric machiajul.

Îmi cuprinde obrajii cu palmele și mă pupă scurt pe buze.

— Da, hai să ne oprim cu cheștile lacrimogene. Numai să nu faci vreodată ceva ce nu vrei. Văd că e destul de convingător.

Mă pufnește râsul și mama râde și ea. Convingător?

— Ce păcat că familia lui n-a putut veni, zice ea, gânditoare.

Tresări un pic.

— Ți-am spus, locuiesc în străinătate. Nu sunt foarte apropiati.

Am atins doar vag motivul absenței familiei lui Jesse. Foarte vag. Întreaga poveste pe care mi-a spus-o Jesse când ne-am cunoscut era suficientă. E perfect plauzibilă.

— Banii, oftează ea. Provoacă mai multe rupturi în familie decât orice altceva.

Ne întrerupe o altă bătaie în ușă, iar Elizabeth mă lasă pe pat și se duce să deschidă.

— Ah, uite-o pe Kate, fredonează ea.

— Am ceva de băut! Uau, Elizabeth, arăți incredibil!

Glasul entuziasmat al lui Kate răsună în cameră înainte ca prietena mea să treacă pe lângă mama și să mă examineze cu ochii ei albaștri și încântați.

— Nu te-ai îmbrăcat încă? mă întrebă, așezând o tavă pe cufărul de lemn.

Arată fabulos în rochia ei simplă și ivorie din satin, cu buclele lungi și roșii înconjurându-i ca niște flăcări chipul palid — singura mea domnișoară de onoare, dar care are entuziasm cât zece.

— Acum voi am să mă-mbrac.

Mă ridic și-mi aranjez sânii în sutienul corsetului.

— Uite, ia și tu un pahar.

Îmi intinde un pahar cu o licoare roz în el.

— O, da, chiar trebuie! spune mama, închizând ușa și grăbindu-se să ia și ea un pahar.

Ia o sorbitură prelungă și oftează.

— Ah, micuțul italian știe cum să facă o femeie fericită.

Clatin din cap la paharul care-mi plutește în fața ochilor.

— Nu, sunt în regulă.

Nu vreau să mă simtă Jesse că miros a alcool.

— O să te mai calmeze, insistă Kate, punându-mi paharul în mâna Bea.

Kate îmi cunoaște cauza emoțiilor. Am pus-o și pe ea să verifice lacătul și apartamentele private de un milion de ori. Ridică din sprâncene făcând un semn spre pahar, iar eu mă conformez, luând o înghițitură serioasă din *Most Marvellous*, cocktailul făcut de Mario. Are gustul la fel de minunat ca întotdeauna, dar nicio cantitate de alcool nu are cum să-mi alunge agitația.

— Unde e Jesse? întreb, punând paharul jos.

Nu l-am văzut de aseară. Cunoscând principiile conservatoare ale mamei, am insistat să dormim separat în noaptea dinaintea nunții. El a refuzat să plece din camera mea până cu un minut înainte de miezul nopții și apoi a trosnit și a pufnit când mama a bătut disperată la ușa apartamentului ca să-l scoată de-acolo. Mi-am dat seama că și-ar dori din tot sufletul să-o calce în picioare pe Elizabeth, dar, surprinzător, s-a supus fără prea mare circ, strâmbându-se doar fioros la mama când l-a scos din încăpere.

— Cred că se pregătește.

Kate dă pe gât un *Most Marvellous*.

— Katie Matthews, ia-o mai ușor! o dojenește mama, luându-i paharul din mâna. Ai toată ziua la dispoziție să bei.

— Scuze.

Kate îmi zâmbește obraznic. Știu de ce trage la măsea atât de devreme și motivele ei sunt Dan și Sam laolaltă.

— Dar tata și frate-meu?

— Sunt la bar, Ava. Toți bărbații sunt la bar.

Kate accentuează cuvântul *toți*.

— Toți bărbații? întreb. Toți-toți, inclusiv Sam?

Kate dă din cap.

— Da, toți bărbații, în afară de Jesse, inclusiv Sam... și Dan.

Mă crisperz. Azi va fi o zi grea pentru Kate. Dan și-a amânat întoarcerea în Australia ca să ia parte la nunta mea, dar n-a spus nimic, nici în noaptea cererii în căsătorie, nici după aceea, dar nici nu trebuie să-o facă. E clar că-i este greu să-mi fie alături în cea mai importantă zi din viața mea cu Kate în preajmă, mai ales cu Sam în peisaj, care habar nu are de nimic. Și lui Kate îi e greu, deși se străduiește să pară neafectată.

— Vino-ncoace, atunci, spune Kate, bătând din palme. Vrei să te-mbraci sau mergi la altar în lenjerie intimă? Sunt convinsă că n-o să se supere.

Îi zâmbesc entuziastei mele prietene. Cunoaște pasiunea lui Jesse pentru dantelă, dar mama nu.

— Mă-mbrac.

Îmi despachetez pantofii cu tocuri din ambalajul de hârtie și îi încalț,
devenind mai înaltă cu zece centimetri.

— Așa.

Inspir adânc și mă îndrept spre ușă, unde mă așteaptă rochia. Mă opresc în fața ei și îi sorb din priviri splendoarea.

— Poate că ar trebui să faci pipi înainte s-o îmbraci, sugerează mama, venind lângă mine. Oh, Ava. N-am mai văzut niciodată aşa ceva.

Mormăi aprobator, măsurând-o de sus până jos, în toată frumusețea ei.

— Știi. Și da, trebuie să fac pipi.

O las pe mama să-mi admire rochia și mă-ndrept spre baie, zărind-o pe Kate cum dă repede o dușcă pe gât cât e mama întoarsă cu spatele. Dacă n-aș fi atât de preocupată de locul de desfășurare a nunții mele, poate că m-ar îngrijora faptul că trebuie să-mi petrec ziua cu Dan și Kate la o distanță atât de mică unul de celălalt.

Închid ușor ușa înainte de a folosi toaleta și mă bucur de momentul petrecut în tihnă, în timp ce mă asigur că-mi golesc în întregime vezica. Apoi aud o bătaie zgomotoasă în ușa apartamentului, urmată de vocea stridentă, inconfundabilă și panicată a mamei. Mă-ntreb ce se petrece și mă aranjez repede, spălându-mă pe mâini înainte de a ieși din baie.

— Jesse, o aud pe mama spunând exasperată, noi doi o să ne certăm dacă nu faci cum îți spun.

Îi arunc o privire lui Kate, care mai bea un pic din cocktailul *Most Marvellous* cât mama are altă treabă. Îmi rândește și ridică din umeri.

— Ce se întâmplă? întreb.

— Jesse vrea să te vadă, dar Elizabeth nici nu vrea să audă.

Îmi dau ochii peste cap, îndreptându-mi atenția spre ușă, unde mama blochează mică deschizătură dintre ușă și cadrul acesteia. Apoi îl aud pe el.

— N-o să ne certăm, mamă, dacă mă lași să intru.

Știu că rândește la mama, dar atitudinea lui ghidușă nu mă păcălește. Îi detectez tonul amenințător, chiar și când vorbește cu mama. Va intra în cameră și nici măcar Elizabeth nu-l va opri.

— Jesse Ward, nu-mi zici tu mamă când sunt doar cu nouă ani mai în vîrstă ca tine, șuieră ea. Acum pleacă! O să-o vezi peste jumătate de oră.

— Ava! strigă el pe lângă mama.

Mă uit la Kate, iar ea dă din cap, înțelegând imediat ce vreau să-i transmit. Alergăm amândouă spre ușă. Kate ia rochia, iar eu prind trena în brațe, înainte de a o duce în baie și de a o agăța din nou pe ușa de acolo. Kate râde.

— Mama ta o să se învețe oare minte sau va încerca în continuare să-l îmblânzească?

— Habar n-am.

Netezesc partea din față a rochiei și o urmez pe Kate la loc, închizând ușa după mine. Mama păzește în continuare ușa, cu piciorul vîrât în prag. Asta nu-l va opri.

— Jesse, nu!

Acum îl împinge cât poate.

— O, nu! Aduce ghinion. N-ai niciun pic de respect pentru tradiții, încăpătanatule?

— Lasă-mă să intru, Elizabeth.

El strânge din dinți; știu că asta face.

Mă uit la Kate și clatin din cap. O calcă-n picioare pe mama, aşa cum a promis că va face dacă-i va sta vreodată în cale, iar acum ea îi stă în cale, în mod evident.

Kate mai bea o dată din paharul de pe tavă și vine relaxată spre ușă.

— Elizabeth, lasă-l să intre și gata. N-o să-l oprești niciodată. Omul asta e ca un rinocer.

— Nu!

Mama își înfige de-a dreptul tocurile în podea, dar n-o să funcționeze. Ar trebui să știe asta de-acum, chiar dacă nu a petrecut prea mult timp cu el.

— Ba nu... Ah!... Jesse Ward!

Zâmbesc în sinea mea, privind cum mama mea cea îndărjită e împinsă ușor în spate, apoi e luată pe sus și așezată cu grijă deoparte, lăsându-l să ajungă la mine. Își aranjează rochia și-și îndreaptă agrafa din